

[Aksel Larsen.]

Det ærede Medlem Hr. Pürschel hævder igen, at eftersom det efter hans Mening er utiltalende, hvad der sker, saa bør der skrives ind. Jeg gentager: det er et meget tyndt Grundlag.

Det ærede Medlem siger, at det kun er den kommunistiske Ordfører, der er i Tvivl om, hvorvidt der foreligger Hvervning. Det forekommer mig unægtelig, at Ministeren ogsaa udtalte en meget stærk Tvivl herom, men det har det ærede Medlem Hr. Pürschel altsaa ikke opdaget.

Hvad Brevet angaar, saa tænkte jeg nok, det var noget helt andet end det, det blev givet ud for, og det var derfor, det trak saa længe ud med at faa det frem. Det var aldeles ikke et Brev fra en Mand, der kunde dokumentere noget om 200 Kr. o. s. v., men et Brev fra en anden, der havde hørt noget og udgav dette for, hvad man havde hørt paa første, anden eller tredje Haand.

Imidlertid, er der nogen, der har budt nogen 200 Kr. for at rejse til Spanien, saa bør vedkommende straffes, og i Betragtning af Sagens Betydning henstiller jeg derfor til det ærede Medlem Hr. Pürschel, at han, stolende paa Justitsministerens Diskretion, giver ham Brevet, saa at Ministeren kan lade foranstalte de fornødne Undersøgelser. Hvis det saa viser sig at forholde sig som af det ærede Medlem hævdede, med 200 Kr. i Haandpenge o. s. v., lad os saa faa vedkommende knaldet.

Det ærede Medlem kan ikke se, at det er Opfordring til Oprør. Tiden tillader mig ikke at oplæse Citatet igen, men jeg henstiller til ærede Medlemmer at studere det, naar Fortrykket kommer. At sige, at hvis det ikke lykkes at knalde Regeringen ved Valgene, saa maa man senere gøre det paa spansk — det turde dog være noget i den Retning.

I øvrigt maa jeg sige, at det er sikkert rigtigt, at en Masse konservativt og saakaldt nationalt sindede Mennesker har sat sig i Bevægelse for tilsyneladende at lade sig hverve til Spanien. Jeg for mit Vedkommende har, som det arme Menneske, jeg er, lige siden den konservative Presse begyndte sin usandfærdige Kampagne, faaet en Syndflod af Breve fra hele Landet, hvori de paa-gældende bad mig om at sørge for, at de

kunde komme til Spanien og kæmpe imod Franco-Banditterne. Jeg har gjort mig den Ulejlighed at undersøge nogle enkelte Stykker deraf og fandt ud af, at de netop var fra konservativt og K. U.-sindede Elementer, som altsaa aabenbart var ude efter at faa mig til at gaa i Fælden, hvad der imidlertid ikke lykkedes. Men jeg kan give det ærede Medlem Hr. Pürschel en naturlig Forklaring paa det, som fremgik af Ministerens Oplysninger om, at der i Januar Maaned synes at være rejst særlig mange, der formenes at være rejst til Spanien — jeg gengiver det med det Forbehold, Ministeren tog: Det har maaske sin Forklaring deri, at den konservative Presses Artikler sikkert har bibragt mange, der i og for sig har Sympati med det spanske Folk, den Tanke: Kan andre rejse derned og hjælpe, saa kan vi ogsaa. Men saa maa man ærlig talt ogsaa give den konservative Presse Hovedskylden for, at den Trafik har udviklet sig.

Ordføreren for Forespørgerne (Pürschel): Det er rigtigt, at Justitsministeren endte med at sige: Undersøgelsen fortsættes. Men det, der er det gale ved det, er, at Ministeren siger, at han vil kun rejse Sagen, hvis det er utvivlsomt, at der foreligger et Bevis for, at der er sket Hvervning — i hvert Fald brugte Ministeren ved en tidligere Lejlighed Ordet „utvivlsomt“. Det har, siger jeg, Anklagemyndigheden ikke Lov til, den skal forsøge at bruge det Vaaben, den har, og hvis det ikke er stærkt nok, forsøge at faa et bedre, for denne Trafik bør standses. Jeg har naturligvis ikke tænkt mig, som Ministeren sagde ved en tidligere Lejlighed, at der skulde rejses Tiltale mod Det kommunistiske Parti. Nej, der skulde rejses Tiltale mod de Folk, der overbevises om at have betalt Haandpengene.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg sige, at Ministeren var ikke i Tvivl om, at der foreligger Hvervning, men kun i Tvivl om, hvorvidt det kan bevises. Og med Hensyn til Brevet skal jeg sige, at det var ikke noget, der var hørt, men, som det udtrykkelig fremgik, noget, Manden havde set.

Justitsministeren (Steincke): Det er det ulykkelige ved det for saa vidt, set